

1

Potret van Elise Kant

Elise Kant

Directeur Haella Stichting

Vorige posities: - / - / 7 / 1

Website: haella.nl/stichting/

Het is de raison d'être van de Haëlla Stichting: het steunen van kleinschalige initiatieven waarvan de doelgroep direct profijt heeft en waarbij vrijwilligers betrokken zijn. Sinds 2019 schaaft directeur Elise Kant – wier carrière getuigt van levenslange maatschappelijke betrokkenheid – zich met passie achter dat streven.

De hoge mate van effectiviteit waarin juist die kleinschaligheid vaak resulteert, spreekt haar aan, privé en beroepsmatig. Want ieder fonds ziet toch graag 'waar voor z'n geld'. Maar beluister een interview met Elise of lees een artikel van haar hand en je voelt dat het om meer gaat dan dat. Zij houdt simpelweg van al die mouwenopstropers.

Ze koestert een diepgevoelde bewondering voor al die 'gewone mensen' die buitengewone dingen doen, die zij zelf dan weer 'heel gewoon' vinden. Ze ziet hoe mensen in hun wijk of in een ver, soms gevaarlijk buitenland dromen omzetten in impactvolle daden. Mensen die de problemen van de ander erkennen – en vaak herkennen – en vervolgens aan de slag gaan. Die denken 'wat kan ik doen?' en dat dan ook doen. Die tegen de klippen op de moed erin houden, omdat je een gloeiende plaat kunt afkoelen, als je er maar genoeg druppels op gooit. Dus steekt Kant in de

media onvermoeibaar de loftrompet over al die anonieme doeners, die de warme onderstroom van onze samenleving vormen. Want aan de talkshow-tafels voeren louter politici en andere hotemetoten het publieke debat en figureren deze dicht-bij-het-voort-zitters veel te weinig, vindt Elise.

Uit een opiniestuk van Kant in Trouw: ‘Die mensen, die moeten aan tafel bij Nieuwsuur en de andere media, met verhalen uit de praktijk. Mensen als Sarah uit Amsterdam-Noord, die al twee jaar 160 mensen van voedsel voorziet. Zij weet dat als dat stopt mensen totaal de moed verliezen of nog erger: uit stelen gaan. Zij helpt de mensen die echt weten wat koopkrachtverlies betekent. Sarah weet hoe het voelt. Ze komt zelf ook uit zo’n situatie. En zij maakt het echte verschil. Luister naar zulke mensen. Laat ze hun verhaal doen op plaatsen waar het een verschil maakt. Zet ze tegenover mensen die denken dat een akkoord over loonsverhoging nog wel een half jaar kan wachten.

Tegenover politici en beleidsmakers die er niet veel van voelen en die geen oog hebben voor de schrijnende realiteit van duizenden mensen.’ Voeg hierbij Kants ergernis over het feit dat een overheid die ‘daadkrachtig’ wil overkomen in toenemende mate de problemen – die met bezuinigingen echt niet miraculeus verdwijnen – feitelijk bij deze particuliere initiatieven over de heg gooit en haar gedrevenheid wordt alleen maar groter. Vol vuur op nummer 1, dus.